

und was zu ihm gehört oder zu ihm in Beziehung steht) sich erstreckend
Gegens. एकदेशविवर्तनः) ein Gleichniß SĀH. D. 672. PRATĀPAR. 78, b, 5, 8.
Beispiel: रावणावधकृत्तात्मिति वागमृतेन सः । अश्विष्य मरुत्सस्य कृ-
त्तमेधस्तिरोदधे ॥ SĀH. D. 279, 20. fg. = RAGH. 10, 49. Hier werden pa-
rallelsirt: Kṛṣṇa und eine Wolke, Rāvaṇa und Dürre, Worte und
Regen, Götter und Korn.

समस्थ adj. (f. स्त्री) gaṇa brāhṃyādi zu P. 5, 1, 124. 1) bei einer gera-
den Zahl eintretend VARĀH. BRH. S. 50, 20. — 2) in guten, glücklichen
Verhältnissen sich befindend SPR. (II) 1472. 3891. 6842. R. GORR. 2, 30,
6. — Vgl. सामस्थ, समस्तस्थित und विषमस्थ.

समस्थली f. ebenes Land, Bez. des zwischen der Jamunā und der
Gaṅgā belegenen Landes H. 949.

समस्या (von 2. अस् mit सम्) f. 1) Vereinigung, das Zusammensein,
Zusammenbleiben: घ्राज्ञापयामास ततः समस्यो निशि HARIV. 8449. अन्सू-
या^० mit R. GORR. 1, 3, 11 (समास्या die andern Ausgg.). 4, 45. मार्कण्डे-
य^० (समास्या ed. Bomb.) MBH. 1, 323. गौरिव पत्या सुभगा कदाचित्क-
त्रयिमप्यर्थतन्समस्याम् NAISS. 7, 83. समस्या = संघटन BALA bei MALLIN.
das. Vgl. समास्या. — 2) ein Versteil, den zu ergänzen man einem
Andern aufgiebt, AK. 1, 1, 8, 7. RĀGA-TAR. 4, 618. Verz. d. Oxf. H. 87,
a, 5. 123, a, 4, 2. 211, a, 2. b, 9. 10. 217, a, 10. 261, a, 22. AUFRECHT in Z. d.
d. m. G. 27, 51. Vgl. मेघद्रुतपाद^० und समासार्था.

समस्यार्था f. = समासार्था = समस्या 2) BHAR. zu AK. 1, 1, 8, 7 nach ÇKDR.
समस्वर adj. (f. स्त्री) denselben Ton habend RV. PRĀT. 3, 17.

समह् (von 1. सम) tonloses adv. irgend, so oder so: सुदेवः समह्सासति
स मर्त्यैः RV. 5, 53, 15. कालः समह् दूनता 7, 89, 3. भूरिभिः समह् ऋषि-
भिः 8, 39, 14. 1, 120, 11. AV. 5, 4, 10. सिन्धौ समह् संगमः 6, 24, 1. Nach
SĀ. voc. eines adj. in der Bed. von प्रशस्त, सधन u. s. w.

समह्स् adj. v. l. für सुमह्स् SV. I, 5, 1, 4, 5.
समह्या f. Ruhm ÇABDAR. im ÇKDR. unter यशस् nach ders. Aut. समह्या.
सैमा f. TRIK. 3, 5, 1. 1) ursprünglich wohl Sommer (vgl. im Zend
hama); Halbjahr AV. 1, 35, 4. 2, 6, 1. समोः संवत्स्रान्मासौ 3, 10, 9. —
— 2) Jahreszeit überh., Wetter: दारुणाः KAUC. 93. 102. कल्याणीह् समा
भवति AIT. BR. 4, 25. सस्यं च समा च NIR. 9, 41. — 3) Jahr NIR. 11, 5.
AK. 1, 1, 8, 20. H. 189. HĀR. 28. HALĀJ. 1, 116. RV. 4, 57, 7. 10, 85, 5.
124, 4. AV. 5, 8, 8. 6, 75, 2. VS. 14, 19. 19, 46. 38, 28. 40, 8. AIT. BR. 2, 1.
TS. 2, 3, 21, 5. 6, 1, 20, 4. ÇAT. BR. 1, 8, 2, 4. 5. 14, 8, 12, 1. ÇĀṆKB. GRHJ.
9, 41. M. 3, 40. 5, 53. 9, 76. 11, 25. 72. MBH. 1, 5945. 7651. 12, 9202. R.
1, 2, 18. 64, 20. 2, 34, 43. 90, 12 (99, 15 GORR.). RAGH. 12, 6. VARĀH. BRH.
S. 8, 21. 69, 30. BRH. 7, 5. 8, 8. 9. RĀGA-TAR. 1, 273. 3, 272. 4, 123. 392.
समो समाम् Jahr für Jahr P. 5, 2, 12. समात्ते M. 4, 26. ^०निचय adj. 6, 18.
त्रिसमाः drei Jahre lang JĀG. 3, 254. दिव्य^० BHĀG. P. 7, 3, 19. सहस्रसम
adj. 1, 1, 4. — Vgl. पापसम, पुपय^०.

1. समोश (2. सम + अंश) m. ein gleicher Antheil: ^०कारिन् DĀJAT. im
ÇKDR. विभज्य च । परस्परं समोशेन zu gleichen Theilen KATHĀS. 60, 215.

2. समोश (wie eben) 1) adj. gleiche Theile enthaltend SUÇR. 1, 165, 16.
einen gleichen Antheil erhaltend M. 9, 157. ^०क (f. समोशिका) dass. DĀ-
JAT. im ÇKDR. — 2) f. स्त्री Sida cordifolia RATNAM. 167.

समोशिन् adj. dass. DĀJAT. im ÇKDR.
VII. Theil.

समोस (2. स + मोस) adj. = मोसल fleischig VARĀH. BRH. S. 68, 6.
समोसमैना (von समो समाम्) adj. f. jedes Jahr kalbend P. 5, 2, 12. H.
1271. HALĀJ. 2, 117.

समाकर R. 1, 13, 8 in der Verbindung दीप्तानल^० (am Ende eines
Çloka) schlechte Lesart für ^०शिक्षोपम dor ed. Bomb. 16, 14.

समाकर्षण (von 1. कर्ष् mit समा) n. das Heranziehen, Anziehenden
SĀH. D. 300, 1.

समाकर्षिन् (wie eben) adj. (schon aus der Ferne) anziehend: ein Ge-
ruch AK. 1, 1, 4, 20. H. 1390.

समाकार (2. सम + 1. आ^०) adj. (f. स्त्री) gleiches Aussehens, gleich: दि-
वाकर^० (so ed. Bomb.) R. 1, 13, 8. गुञ्जाफल^० SPR. (II) 346.

समाकुल (von 3. कर् mit समा) adj. (f. स्त्री) 1) erfüllt —, voll von, be-
setzt —, reichlich versehen mit (die Ergänzung im instr. oder im comp.
vorangehend): न्यग्रोधैः MBH. 3, 2405. नैगमैः R. GORR. 2, 90, 33. R. 2, 16.

वीरश्रिया R. GORR. 5, 11, 10. क्रोधेन च विलापेन शोकेन च 3, 71, 3. भयेन
RĀGA-TAR. 4, 445. लताञ्जाल^० MBH. 1, 1112. 3, 2404. शस्त्रवर्ष^० (विमर्द्)
4075. 5891 (st. द्रुम ist vielleicht द्विज zu lesen). 8246. 3, 11333. 12106.

4, 692. 13, 2843. गावो वत्ससमाकुलाः HARIV. 3883. 8263. 13908. R. 1,
5, 16 (9 GORR.). 2, 34, 41. 57, 17. 73, 25 (97, 7 GORR.). 81, 10. 94, 7. R. GORR.
2, 28, 15. 18. 58, 6. 73, 15. 101, 40. 107, 18. 3, 17, 24. 61, 17. 4, 40, 47.

RAGH. 7, 24. SPR. (II) 3997. 7589. KATHĀS. 13, 16. 102, 60. RĀGA-TAR. 3,
238. PAÑĀT. 8, 21. क्रोध^० R. GORR. 1, 61, 13. शोक^० 4, 20, 1. कन्दर्प^०
R. 6, 8. बन्धुस्रेक्^० SPR. (II) 3207. — 2) verworren, in Verwirrung ge-
kommen, bestürzt: मही MBH. 5, 105. पुर R. 2, 40, 19. R. GORR. 2, 40, 16.

20. सैन्य 5, 60, 18. KĀM. NTRIS. 18, 33. 35. वृषाति मो नेति समाकुलो ऽभूत्
RAGH. 6, 68. R. GORR. 2, 101, 19. 111, 44. KATHĀS. 51, 30. मनस् PAÑĀT.
45, 16. धर्माः MBH. 3, 13011. मरुभय wobei es drunter und drüber geht
6, 3235. in comp. mit dem, was die Verwirrung u. s. w. bereitet: स्था-
सामोद^० SPR. (II) 2488. वृष्टिवात^० geplagt von 2821. स्थायास^० 1897. —

Vgl. आकुल, पर्याकुल, व्याकुल, संकुल.

समाक्रन्दन (von क्रन्द् mit समा) n. das Schreien, Rufen: ^०गिरः —
शिव शिव शिविति SPR. (II) 127.

समाक्रमण (von क्रम् mit समा) n. das Beschreiten, Betreten, Besuchen
PAÑĀV. BR. 24, 1, 9. सुरसमाज^० RAGH. 9, 18.

समातर (2. सम + अ^०) adj. von gleicher Silbenzahl R. GORR. 1, 2, 20. 43.
समातरावकर m. eine best. Meditation VSUTP. 18.

समानेय (von 1. तिप् mit समा) m. das Mahnen an, in comp. mit der
Ergänzung SĀH. D. 47.

समाख्या (von ख्या mit समा) f. 1) Benennung, Name NIR. 12, 41. KAN.
4, 2, 8. ĠAIM. 1, 30. MÜLLER, SL. 97. MUIR, ST. 2, 190. BHĀG. P. 5, 20, 36. 10,
39, 21. KUSUM. 64, 5. 9. SARVADARÇANAS. 129, 21. 137, 2. 3. COMM. zu ĀÇV.
ÇR. 5, 6, 23, 25. am Ende eines adj. comp. Verz. d. Oxf. H. 149, b, 11. — 2)

Deutung, Erklärung SARVADARÇANAS. 159, 14. fgg. — 3) Ruhm BHĀGURI
beim Schol. zu H. 273. HALĀJ. 1, 153.

समाख्यायन (wie eben) n. 1) das Nennen, Mittheilen: संबन्धय्य KĀM.
NTRIS. 17, 4. — 2) Erzählung, Bericht MBH. 12, 9155. — 3) Benennung,
Name KĀTJ. ÇR. 1, 8, 44. 9, 5, 32.

समाख्यायम् (wie eben) absol.: झङ्^० die Glieder benennend AIT. BR. 1, 21.